

FECSKE CSABA

A kiseded

Gógicsél a kiseded a jászolban,
szegényes pólyája rossz zsákból van.

Ölbe kapja Mária, megszoztat,
emlői már jócskán megduzzadtak

Fáradtan hever József a szalmán,
no hiszen nem olyan fiatal már,

férjnek, apának. Megtörte sorsa,
bizalmatlanul néz az asszonyra.

Angyal jelenik meg az ajtóban,
azt látja ez a kis család jól van,

viszi hát máris a jó hírt Istennek:
„A betlehemi dolgok jól mennek.”

Mezők fölött a fény, mint méz csorog,
fölneszelenek az alvó pásztorok.

Emberré lett az Isten, Jézuska
belerottyint a rongyos pelusba.

Bélpoklos szív

én már nem etetem többé
telhetetlen bélpoklos szíved
elég volt alig maradt belőlem valami
kevés voltam neked tudhatod
a zabálás öröme semmire se volt jó
téged valójában nem a kiüríthatatlan éhség
önző vágyad visz el előlem mindenki elől
ami öl azzá leszünk mi mind ami te vagy
torokkaparó füst senyvedő tűz fölött